

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY 2009/69/ES

ze dne 25. června 2009,

kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o daňové úniky spojené s dovozem

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 93 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rada v závěrech ze svého zasedání ve složení pro hospodářské a finanční věci dne 28. listopadu 2006 schválila stanovení strategie boje proti daňovým podvodům na úrovni Společenství, zejména pro daňové podvody v oblasti nepřímých daní, s cílem doplnit úsilí jednotlivých členských států.
- (2) Některá opatření, která byla v této souvislosti projednána, vyžadují změnu směrnice 2006/112/ES ⁽³⁾.
- (3) Dovoz zboží je osvobozen od daně z přidané hodnoty (DPH), pokud po něm následuje dodání nebo přemístění tohoto zboží osobě povinné k dani do jiného členského státu. Podmínky, za nichž je toto osvobození od daně přiznáno, jsou stanoveny členskými státy. Ze zkušeností však vyplývá, že rozdílů v uplatňování využívají obchodníci k tomu, aby se vyhnuli odvodu DPH ze zboží dovezeného za těchto okolností.
- (4) Aby se předešlo tomuto využívání, je nezbytné pro určitá plnění upřesnit na úrovni Společenství soubor minimálních podmínek, za nichž se toto osvobození od daně uplatňuje.
- (5) Jelikož z těchto důvodů nemůže být cíle této směrnice, totiž řešení problému úniků v oblasti DPH, uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství

přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

- (6) V souladu s bodem 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽⁴⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily.
- (7) Směrnice 2006/112/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

- 1) Článek 22 se nahrazuje tímto:

„Článek 22

Za pořízení zboží uvnitř Společenství za úplaty se považuje použití zboží, které nebylo koupeno podle obecných pravidel zdanění na domácím trhu některého členského státu, ozbrojenými silami státu, který je stranou Severoatlantické smlouvy, pro jejich potřeby nebo pro potřeby civilních zaměstnanců, kteří je doprovázejí, pokud na dovoz tohoto zboží nelze vztáhnout osvobození od daně podle čl. 143 odst. 1 písm. h).“

- 2) V článku 140 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) pořízení zboží uvnitř Společenství, jehož dovoz je za všech okolností osvobozen od daně podle čl. 143 odst. 1 písm. a), b) a c) a e) až l);“.

- 3) Článek 143 se mění takto:

a) dosavadní jediný odstavec se označuje jako odstavec 1;

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 24. dubna 2009 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 13. května 2009 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„2. Osvobození od daně stanovené v odst. 1 písm. d) se použije v případech, kdy po dovozu zboží následuje dodání zboží osvobozené podle čl. 138 odst. 1 a odst. 2 písm. c), pouze pokud dovozce v okamžiku dovozu poskytl příslušným orgánům členského státu dovozu alespoň tyto informace:

a) své identifikační číslo pro DPH vydané v členském státě dovozu nebo identifikační číslo pro DPH svého daňového zástupce povinného odvést DPH vydané v členském státě dovozu;

b) identifikační číslo pro DPH pořizovatele, jemuž má být zboží dodáno podle čl. 138 odst. 1, vydané v jiném členském státě nebo své vlastní identifikační číslo pro DPH vydané v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, má-li toto zboží být přemístěno podle čl. 138 odst. 2 písm. c);

c) podklady dokazující, že dovezené zboží je určeno k přepravě nebo odeslání z členského státu dovozu do jiného členského státu.

Členské státy však mohou stanovit, že podklady uvedené v písmenu c) se příslušným orgánům poskytují pouze na vyžádání.“

Článek 2

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí s účinkem ode dne 1. ledna 2011. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Lucemburku dne 25. června 2009.

Za Radu
předseda
L. MIKO